

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: КЖ1-852/20
Дана: 17.03.2021. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спариха, председника већа, Весне Димитријевић и Злате Несторовић, чланова већа, са Весном Митревском, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 4 у вези става 1 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама бранилаца окривљених, адвоката Јоване Вучковић Пејчић из Лесковца и адвоката Владана Ивановића из Крушевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крушевцу К.13/19 од 17.09.2020.године, у седници већа одржаној, у смислу одредби члана 447 Законика о кривичном поступку, дана 17.03.2021.године, донео је

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалби бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Јоване Вучковић Пејчић и адвоката Владана Ивановића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Крушевцу К.13/19 од 17.09.2020.године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Виши суд у Крушевцу, побијаном пресудом К.13/19 донетом 17.09.2020.године, а објављеном 21.09.2020.године, окривљене АА, ББ и ВВ, огласио је кривим због по једног кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из чл.344а ст.4 у вези ст.1 Кривичног законика (КЗ), а окривљеног АА и за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 ст.2 у вези ст.1 КЗ, па је сваком од окривљених за кривично дело из чл.344а ст.4 у вези ст.1 КЗ утврдио казну затвора од по 3 (три) године и 6 (шест) месеци, а окривљеном АА за кривично дело из чл.323 ст.2 у вези ст.1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, па је применом одредби о стицају кривичних дела из чл.60 ст.2 тач.4 КЗ, окривљене осудио: и то окривљеног АА на јединствену казну затвора од 4 (четири) године, окривљеног ББ на казну затвора од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у које казне ће се окривљенима, на основу чл.63 КЗ, урачунати време проведено у притвору и то

окривљеном АА од 24.11. до 21.12.2018.године, а окривљеном ББ и окривљеном ВВ време проведено у притвору од 23.11. до 21.12.2018.године.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка, Вишем суду у Крушевцу, Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу, оштећеном ГГ и оштећеном ДД, у износу утврђеном изреком пресуде, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Оштећени АА, ББ и ЂЂ, за остваривање имовинскоправног захтева су упућени на парнични поступак.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили заједнички браниоци окривљених АА, ББ и ВВ:

- адвокат Јована Вучковић Пејчић из Лесковца, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да инстанциони суд усвоји изјављену жалбу и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, а да као бранилац окривљених буде позвана на седницу већа другостепеног суда, и

- адвокат Владан Ивановић из Крушевца, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, након испитивања побијане пресуде, усвоји жалбу одбране и првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, захтевајући да, сходно члану 447 став 2 ЗКП, окривљени и њихов бранилац буду позвани на јавну седницу Апелационог суда.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу поднеском Ктж.885/20 од 17.12.2020.године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу одбије као неосноване жалбе које су изјавили адвокат Јована Вучковић Пејчић из Лесковца и адвокат Владан Ивановић из Крушевца, обоје као заједнички браниоци окривљених АА, ББ и ВВ и потврди пресуду Вишег суда у Крушевцу К.13/19 од 17.09.2020.године.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у присуству заједничког браниоца окривљених, адвоката Владана Ивановића и окривљених АА и ББ, а у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, окривљеног ВВ и браниоца, адвоката Јоване Вучковић Пејчић, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је, по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца из напред наведеног поднеска и појашњења која је бранилац окривљених изнео у седници већа, нашао:

- да су жалбе основане.

По оцени Апелационог суда, основано се жалбама изјављеним у корист окривљених првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, будући да је изрека пресуде неразумљива и противречна разлозима из образложења побијане пресуде, а при томе дати разлози су нејасни и у знатној мери противречни, због чега се са сигурношћу не може испитати законитост и правилност пресуде, нити се чињенично стање може прихватити као правилно и потпуно утврђено, па је првостепена пресуда морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Наиме, изрека побијане пресуде је неразумљива у делу одлуке о казни, с обзиром да, иако је само окривљени АА учинио два кривична дела из члана 344а став 4 у вези става 1 КЗ и члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ, суд најпре свим окривљенима утврђује појединачне казне затвора, а потом, применом одредаба о стицају кривичних дела из члана 60 став 2 тачка „4“ КЗ, осуђује их на казне затвора, при чему је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора од 4 (четири) године, док су окривљени ББ и ВВ осуђени на казне затвора од по 3 (три) године и 6 (шест) месеци због кривичног дела за које су оглашени кривим. Изнети начин утврђивања појединачних казни и примена члана 60 став 2 тачка 2 КЗ на све окривљене, стим што првостепени суд наводи тачку 4 став 2 члана 60 КЗ која се примењује када суд за кривична дела у стицају утврди новчане казне, учинили су пресуду неразумљивом, нашта се изјављеним жалбама основано указује.

По оцени овог суда, основани су жалбени наводи којима се указује да су у односу на кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 4 у вези става 1 КЗ, разлози о постојању умишљаја у односу на тешку телесну повреду код оштећеног ДД, нејасни и противречни изреци пресуде, јер се у односу на тежу последицу мора поступати из нехата. Наиме, изреком побијане пресуде окривљени су оглашени кривим да су критичном приликом „физички напали учеснике јавног скупа и изазвали неред у коме је једном лицу нанета тешка телесна повреда...“, те се радње ближе описане изреком пресуде квалификују као кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 4 у вези става 1 КЗ (са тежом последицом – тешка телесна повреда), док првостепени суд на 21 страни побијане пресуде наводи да је последица овог кривичног дела – тешка телесна повреда код оштећеног ДД била обухваћена умишљајем све тројице окривљених.

Међутим, одредбом члана 27 КЗ (на коју се указује жалбом браниоца – адвоката Владана Ивановића), прописано је да када је из кривичног дела произашла тежа последица због које закон за то дело прописује тежу казну, та се казна може изрећи ако је учинилац у односу на ту последицу поступао из нехата, па се у конкретном случају због наведеног образложења првостепеног суда, да је тешка телесна повреда нанета са умишљајем, иста не би могла сматрати квалификаторном околношћу за кривично дело из члана 344а став 1 КЗ. С обзиром на то да умишљајно наношење тешке телесне повреде приликом извршења предметног кривичног дела представља засебно кривично дело, то би окривљени евентуално могли бити оглашени кривим за стицај кривичних дела из члана 344а став 1 КЗ и члана 121 став 1 КЗ, што, по оцени овог суда, не произилази из чињеничног стања утврђеног изреком пресуде, па су наведени разлози суда оцењени противречним изреци побијане пресуде.

По налажењу Апелационог суда, основани су жалбени наводи да првостепени суд није дао ваљане и јасне разлоге на основу којих је утврдио да је окривљени АА критичном приликом био свестан да је оштећени ЂЂ службено лице које врши службену дужност. Ово са разлога што се на 21 страни побијане пресуде само изводи закључак да је окривљени АА био свестан да је у питању службено лице, без обзира што оштећени није стигао да се легитимише, имајући у виду околност да је оштећени после уочавања нереди јасно повикао „престани са тучом полиција“, да је интервенисао и према окривљеном АА хватајући га за руку, након чега је задобио ударац од овог окривљеног, из којих навода се не види из којих чињеница и околности произилази овакав закључак суда. Ово посебно када се има у виду садржина изведених доказа и детаљан исказ оштећеног Палибрка, па је, по оцени овог суда, питање умишљаја окривљеног АА у односу на кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ, недовољно разјашњено према свим чињеницама и околностима критичног догађаја, а разлози који су дати нису довољни и јасни у односу на овај субјективни елемент кривице.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду битну повреду одредаба кривичног поступка, на које се основано указује жалбама изјављеним у корист окривљених, побијана пресуда је морала бити укинута и предмет враћен на поновно суђење, а у поновном поступку првостепени суд ће отклонити недостатке на које му је указано овим решењем, те поновити раније изведене доказе и свеобухватном анализом свих чињеница и околности, имајући у виду и жалбене наводе о којима овде није било речи, донети правилну и закониту одлуку за коју ће дати довољне, јасне и непротивречне разлоге.

Са напред наведених разлога, а на основу одредбе члана 458 став 1 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у решењу.

**Записничар,
Весна Митревска,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радоман Спарић,с.р.**